

Tomáš Hanák

Tomáš Hanák je český herec a komik. Narodil se 27. března roku 1957 v Kremnici na území tehdejšího Československa. Jeho otec byl strojař z Brna a matka pocházela z Jižních Čech. Své dětství strávil částečně v Česku a částečně v zahraničí. Přibližně dva roky žil s rodiči na Kubě, kam byl jeho otec pracovně vyslán. Už v raném věku tak získal zkušenost s odlišným kulturním i společenským prostředím, která později ovlivnila jeho vlastní vnímání světa a okolí. On sám popisuje Kubu jako veselé a barevné prostředí s milými a energetickými lidmi. Na Kubě se také naučil dobře Španělsky. Později se Hanák vrátil do Čech, kde ho čekal šok. Ze všech těch barev se najednou stalo šedivé zablácené sídliště za komunismu.

V Česku, se po dostudování gymnázia nedostal na DAMU a tak začal studovat zahraniční obchod na Vysoké škole ekonomické v Praze. Odtud byl ale vyloučen z politických důvodů. Právě v roce 1977 se Hanák konečně dostal ke svému pravému uměleckému začátku, když se stal členem nezávislého „alternativního“ divadla Sklep v Praze. V divadle Sklep působil nejen jako herec, ale i jako autor mnoha her a právě tam se uplatnil jeho komediální talent, který byl dosud skrytý. Jako filmový debut se ukázal až v roce 1984 ve snímku „Poklad hraběte Chamaré“, kde hrál postavu emigranta Václava Horáka. Později se Hanák objevil ve filmech jako: Bony a klid, Kopytem sem, kopytem tam, Rebelové, Cesta z města, Mazaný Filip, nebo třeba ve filmu Skřítek. Po roce 2000 se Hanák začíná stahovat z hlavních hereckých rolí a jeho kariéra se mění. Nejde zde však o neúspěch, ale o vědomé rozhodnutí herce. Zatímco v 90. letech byl jedním z nejvýraznějších herců, v novém tisíciletí se objevuje spíše v menších, výrazových nebo epizodních rolích. Během tohoto stáhnutí zakládá také jeho restauraci v Nižboře. Nevyhledává masovou popularitu, ale svobodu projevu.

Vedle filmu se ale také výrazně prosazuje jako moderátor a komentátor. Je známý svým suchým až ironickým humorem, kritickým pohledem na společnost jako takovou a jeho otevřeností v názorech. Právě tato přímočarost ho často dostává do sporů s politiky a médii. Jeden z těchto sporů měl také s bývalým prezidentem ČR, Milošem Zemanem. Během první přímé prezidentské volby v Česku Hanák veřejně kritizoval kandidáty, nejprve Jana Fischera a následně i Miloše Zemana. Poté, co Hanák vyzval Fischera, aby odstoupil kvůli jeho komunistické minulosti, dostal textovou zprávu od člověka spojeného s kampaní Miloše Zemana, která mu nabízela „refundaci dle jeho představ“ výměnou za podporu nebo účast v televizním duelu jako sympatizanta. Hanák to veřejně označil za pokus o „koupit si jeho názor“, což vyvolalo pozornost médií a veřejnosti. Tomáš Hanák dnes působí spíše jako postoj než jako profese. Není to herec, který by bojoval o pozornost, role nebo návrat na výsluní. Spíše člověk, který se vědomě stáhl z hlavního proudu, protože mu přestal dávat smysl – morálně, lidsky i hodnotově. Z někdejší filmové hvězdy 80. a 90. let se stal samorost, který si zachoval schopnost říkat věci napřímo, bez kalkulu. Neusiluje o popularitu, ale o vnitřní konzistenci. To z něj dělá osobnost, která je pro část společnosti nepohodlná, pro jinou zase vzácně autentická. Hanák dnes symbolizuje: odpor k přetvářce a populismu, nedůvěru k moci a autoritám, skepsi vůči systému, který nutí ke kompromisům, potřebu žít „po svém“, i za cenu ztráty výhod.

Naše skupina měla tu čest se s panem Hanákem osobně setkat, působil na nás

dobrou atmosférou a uměl nám velmi hezky povídat o jeho životě. Své příběhy prokládal vtipy a narážkami na různá témata. Nejvíce jsme si vážili toho, že s námi jednal jako rovný s rovným. Jsme rádi že jsme rozhovor s pamětníkem uskutečnili právě s ním.